

VIR SVMME, EGVITVNQVE DECVS,

27a

PODIVM nuper PHILIPPICVM misi: sed si Amicus es,
 aliquid in hoste excusabis. Hic nunc ecce, quae de ANA-
 GRAMMATISMO scripsi, habes: panca, et in exignam quoq;
 formam typis contracta. Si non lauder, legar facilis:
 et meo malu ingenuo, quam aliorum desiderio morem ge-
 rere; apta, quam vasta dare. Ut alvens, sic rivus est;
 ut circus, sic cursus. Lineae meae Propria fuere No-
 mina, et his argumentum coercui. Causa a perverso et
 pravo homine, litteras solito ad me missas intervertente-
 dolo, audacia resignare. Amicos igitur meos abscondere
 Anagrammatismis coactus sum, cum et unum illum, alque
 inimicum, communatis litteris RASELRAMIVM appellarem.
 Quot syllabas, tot ille calumnias, si Deus placet, invenerit,
 graviterque conquesatus est, insaniens se trieten dici.
 Igitur; ut me purgarem, scripsi hanc Diatribam: in qua,
 inter Amica Nomina, et tuum legitur, sub Anagramma-
 tismo, velut nube. Pelleces tamen, si inspereris: nec
 potest iubar tum latere. HEGYNVS est: an satis de-
 core? Siquid melius, queso, temeritatem meam corrige.
 Est et MALIASSVS, et HISENIVS, et ERISCVRIVS, et
 OVISSVS, et ARBELAVS, et ali: suis Nominibus, Sal-
masius, Heimsius, Scriverius, Vossius, Barlaeus, EV-
PANTVM me esse, iam è como meo sciri potuit. Statim
 vero augere numerum, interpretari, et ornare Elugis.
 Colligere quoque Anagrammatismos, qui circumferuntur
 passim, et venustum aliquod dictum singuli, e nomine
 eductum,

Huyg. 37.

continent. Magna farrago sit, etiam è Selectis. Quan-
do nihil ago, hoc velim agere: tua etiam ope et liberalitate
uti; cui iam scio elegantiam istam familiarem esse. Cùm
vero excederetur Diatriba mea, misit ad me Eximus ei
ingeniosus vir CARANVEL LOBKOWITZIVS Brevissimum
Cabalae specimen; quod sic^{nunc} quoque videbis. Adiungen-
tur et Anagrammatismi Arcanorum Caelestium, à VEN-
DELINO nostro, mirâ felicitate scripti; quorum ipse ad
te specimen aliquod misit. Quatuor Versus hexametri
sunt; aliisque ex his quatuor, è singulis singuli; qui mira
et magna dogmata aperiunt. Hoc Opusculum propediem
submissuras sum. Ad studia mea quod attinet, in Cae-
saribus pergo, et RUDOLFI posteritate; elegantissimis
versibus tuis, velut stimulis excitatus. O te Bonum!
o doctum! o ingeniosum! Etenim à tuo hoc affecta vi-
deor ingenium sumere, et tam Angusto andeo argumento
par esse; praesertim cùm ad Elogium, velut compendiat
Historiae stilum convertam. Illam, et plenè scribere,
quantum opus! Neque plura, tan dico. Et cogor tamen
pro filio meo MAXIMILIANO PUTEANO rursus huma-
nitatem tuam interpellare. Litteras impetraverat liberi-
per agros Diesthemenses, vicinósque itineris: id Beneficium
sive Privilegium mense Februario expiravit. Ut innovari
possit, et in sex rursus menses extendi, permitte ut ter-
rogem. Exemplar Litterarum insero; ut quid fieri possit,
quid non possit, videoas. Quod non potest, tanquam non pe-
tam, accipies: quod potest, in maximum tamen à me sines
Beneficium

Beneficium computari. O tempora! o bolla! cur non tran-
quilla et explicata pace itinera sunt? Cur non et tutum mihi,
ad ea loca excurrere, in quibus te, virtutum et elegantiarum
delicium videam, andiam, complectar? Sic felix sim, sic ani-
num magnâ voluptate impleam, sic aliquid tui in me Genii
derivem. Hanc adhuc spem concipio: det Deus, ne in vanum.
Tu interim me tuum habe, habe filium meum, et utrumque
novo, quem ille pechi, favore magis magisque obstrictum
habe. Clarissimus TVLDENVS noster, vir ad Bonitatem et
doctrinam factus, salutem adscribi jussit. Vale, exire,
Omnium Elegantiarum mens et anima,
et me amare perge. Lovani, in trce, IV. Kal. Maias,

xx. 170. xliii.

Vetus Genii Ingenique tui
cultor

Eupantas.

3

Hug. 37.

Per illustriss. summam Viru

D. CONSTANTINO HUGENIO,

Equiti,

Domino de Zuyzen,

Principi Consilii et Secretar.

Ameia manu.

gt2